Sygn. akt: KIO 4177/25

WYROK

Warszawa, dnia 2 grudnia 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca:Beata Konik
Protokolant: Mikołaj Kraska

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 29 września 2025 r. przez wykonawcę MIRBUD spółkę akcyjną z siedzibą w Skierniewicach,
w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego – Skarb Państwa - Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad w Warszawie, prowadzący postępowanie Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Poznaniu,
Uczestnicy postępowania:
po stronie Odwołującego Trakcja spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie,
po stronie Zamawiającego POLAQUA spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Piasecznie,

orzeka:

1.Oddala odwołanie.

2.Kosztami postępowania obciąża Odwołującego i:

2.1.Zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 20 000 zł 00 gr (słownie: dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez Odwołującego tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę po 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez Odwołującego i Zamawiającego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika.

2.2.Zasądza od Odwołującego na rzecz Zamawiającego kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione przez: Zamawiającego.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:…….

Sygn. akt: KIO 4177/25

Uzasadnienie

Skarb Państwa - Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad w Warszawie, prowadzący postępowanie Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Poznaniu, (dalej:*„Zamawiający”*) prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na roboty budowlane pn.: *„Zaprojektowanie i rozbudowa drogi krajowej nr 25 na odcinku Rychwał - Zbiersk”*, nr postępowania: OPO.D- 3.2410.11.2024.

Przedmiotowe postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego jest prowadzone na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.).

Szacunkowa wartość zamówienia jest wyższa od kwot wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy Pzp.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z 9 grudnia 2024 r., nr wydania Dz.U. S: 239/2024, nr publikacji ogłoszenia 751801-2024.

W postępowaniu tym MIRBUD spółka akcyjna z siedzibą w Skierniewicach (dalej: *„Odwołujący”*) 29 września 2025 r. złożył odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wobec czynności wyboru oferty najkorzystniejszej.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie art. 226 ust. 1 pkt 5) ustawy Pzp przez zaniechanie czynności odrzucenia oferty POLAQUA pomimo tego, że treść tej ofert jest niezgodna z warunkami zamówienia w zakresie

wskazanym w treści uzasadnienia odwołania.

W związku z powyższym, Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

1) unieważnienie czynności wyboru oferty POLAQUA, jako najkorzystniejszej;

2) odrzucenie oferty POLAQUA na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5) ustawy Pzp;

3) dokonanie ponownego badania i oceny ofert.

W uzasadnieniu odwołania Odwołujący wskazał, co następuje.

W pierwszej kolejności Odwołujący wskazał, że ma interes we wniesieniu odwołania i może ponieść szkodę. Następnie Odwołujący przedstawił argumentację na poparcie zarzutów odwołania.

W złożonej pismem z 3 listopada 2025 r. odpowiedzi na odwołanie, Zamawiający wniósł o oddalenie odwołania i przedstawił swoje stanowisko.

W piśmie z 31 października 2025 r. wykonawca zgłaszający przystąpienie po stronie Odwołującego – Trakcja spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie – przedstawił swoje stanowisko, wnosząc o uwzględnienie odwołania.

W piśmie z 17 listopada 2025 r. wykonawca POLAQUA spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Piasecznie, przedstawił swoją argumentację, wnosząc o oddalenie odwołania.

Krajowa Izba Odwoławcza (dalej:*„Izba”* lub *„KIO”*), rozpoznając na rozprawie złożone odwołanie i uwzględniając dokumentację z przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, stanowiska stron złożone na piśmie i podane do protokołu rozprawy ustaliła, co następuje.

Odwołującemu zgodnie z treścią w art. 505 ustawy Pzp przysługują środki ochrony prawnej, ponieważ jest wykonawcą biorącym udział w postępowaniu o to zamówienie publiczne.

Do przedmiotowego postępowania odwoławczego przystąpienie w charakterze uczestnika postępowania, po stronie Zamawiającego, w ustawowym terminie, skutecznie zgłosił wykonawca POLAQUA spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Piasecznie (dalej: *„Przystępujący POLAQUA”*). Natomiast przystąpienie po stronie Odwołującego zostało skutecznie zgłoszone przez wykonawcę Trakcja spółka akcyjna z siedzibą w Warszawie (dalej: *„Przystępujący Trakcja”*).

Odwołanie zostało rozpoznane w granicach zawartych w nim zarzutów (art. 555 ustawy Pzp), podtrzymanych na rozprawie z uwzględnieniem zasady kontradyktoryjności postępowania (art. 534 ust. 1 ustawy Pzp). Rozpoznając przedmiotowe odwołanie Izba miała na uwadze treść akt postępowania (§8 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie postępowania przy rozpoznawaniu odwołań przez Krajową Izbę Odwoławczą z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 2453). Izba przy rozpoznaniu sprawy miała na uwadze ponadto stanowiska Stron i Przystępującego zaprezentowane zarówno w pismach procesowych, w tym w odpowiedzi na odwołania jak i podczas rozprawy oraz złożone dowody.

Izba ustaliła następujące okoliczności faktyczne jako istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Zamawiający przeprowadził z Przystępującym POLAQUA procedurę wyjaśnienia treści złożonej oferty. Zamawiający skierował do Przystępującego POLAQUA w związku z powyższym dwa wezwania tj. z 1 lipca 2025 r. – odpowiedź została udzielona przez Przystępującego POLAQUA pismem z 21 lipca 2025 r. Zostało również skierowane drugie wezwanie z 8 sierpnia 2025 r. na które Przystępujący POLAQUA udzielił odpowiedzi pismem z 22 sierpnia 2025 r.

Izba zważyła co następuje.

Ad zarzutu niezgodności oferty Przystępującego PLAQUA w zakresie szerokości pasa dzielącego w miejscu występowania podpór obiektów

Odwołujący wskazał, że w przypadku pasa dzielącego w miejscu występowania podpór w pasie dzielącym, podana wartość minimalna, jaką przyjęła i wyceniał Polaqua jest wartością zaniżoną i niezgodną z SWZ. Odwołujący wskazał, że zgodnie z pkt. 2.1.16.2.6 PFU [Filary – wymagania ogólne] (strona 91-92), minimalna szerokość słupa obiektu inżynierskiego (podpora obiektu), lokalizowanego w pasie dzielącym, powinna wynosić minimum 60 cm, niezależnie od zastosowanego materiału. Oznacza to, że szerokość pasa dzielącego w miejscu występowania podpór musi zostać poszerzona o minimum 60 cm a dodatkowo także o szerokość wynikającą z konieczności zachowania parametrów widoczności. Zdaniem Odwołującego, zakładając, że zachowane są wszystkie pozostałe warunki (jak spełnienie parametrów widoczności), minimalna szerokość pasa dzielącego powinna zostać poszerzona w lokalizacji występowania podpór przynajmniej o szerokość podpory. Zamawiający określił w wymaganiach SWZ minimalną szerokość podpory, która wynosi 60cm. Tym samym minimalna szerokość pasa dzielącego powinna wynosić minimum 5,60m, a nie 5,50m jak wskazała Polaqua.

Odwołujący podał również, że minimalna szerokość pasa dzielącego w miejscu występowania podpory, wynika z szerokości podpory, a więc należy także wskazać, że Polaqua przyjęła nieprawidłowe, zaniżone i niezgodne z SWZ szerokości podpór obiektów, 50 cm a nie minimalną wymaganą 60 cm. W konsekwencji, szerokość pasa dzielącego wraz z barierami i opaskami w miejscu występowania podpór w pasie dzielącym zgodnie z pkt. 2.1.16.2.6 PFU musi wynosić bezwzględnie minimum 5,6 m, a POLAQUA przyjęła 5,5 m. Z tego względu oferta POLAQUA jest niezgodna z

warunkami zamówienia i podlega odrzuceniu
na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5) ustawy Pzp.
Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie wskazał, że zdaniem Zamawiającego wskazana przez Wykonawcę POLAQUA min. szerokość pasa dzielącego w miejscu podpory (od 5,5m do 5,9m), może zostać uzyskana przy spełnieniu wymagań prawnych oraz kontraktowych, w szczególności po przyjęciu:
- min. szerokości podpory środkowej obiektu inżynierskiego, tj. 60cm (wskazana w PFU),
- min. odległości 0,5m liczonej od opaski wewnętrznej (§89 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 24 czerwca 2022 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących dróg publicznych)
- spełnieniu wymogu WRD 22-3 pkt. 4.3.3., aby dostępna szerokość użytkowa WM pomiędzy licem bariery a przeszkodą wyższą niż bariera (w tym przypadku podporą obiektu w pasie dzielącym), była większa o 0,5m od szerokości pracującej bariery oraz aby szerokość użytkowa WM jest większa od znormalizowanego wychylenia pojazdu,
- odpowiedni dobór bariery ochronnej w pasie dzielącym o poziomie powstrzymywania H2, będzie barierą o szerokości pracującej W1 lub W2.
Zamawiający wyjaśnił, że pas dzielący, w miejscu występowania podpory, przy spełnieniu ww. warunków i zastosowaniu przykładowej bariery ochronnej o szer. pracującej W2=<0,8 wyniesie 5,70 m lub w przypadku W1<=0,6m, odpowiednio 5,30 m.
Zamawiający wskazał, że PFU nie narzuca Oferentom konkretnego typu barier ochronnych, w związku z czym, mogli uwzględnić w wycenie dowolną barierę ochronną w pasie dzielącym o poziomie powstrzymywania H2 (wymóg PFU), która spełnia wymagania SWZ w szczególności:
- Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 24 czerwca 2022 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących dróg publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1518 ze zm.) wraz z Wytycznymi i standardów w zakresie barier drogowych WR-D-22-1, WR-D-22-3,
- Rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach,
- Zarządzenia Nr 31 Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z dnia 23.04.2010 w sprawie wytycznych stosowania drogowych barier ochronnych na drogach krajowych.

Zamawiający ponadto zwrócił uwagę, że zwiększenie szerokości pasa dzielącego w miejscu występowania podpory pośredniej, w stosunku do szerokości pasa dzielącego w którym przeszkody nie występują, skutkuje zwiększeniem kosztu Zamawiającego w zakresie zwiększenia powierzchni terenu do wykupu.

Zamawiający podkreślił, że ze względu na brak szczegółowych rozwiązań projektowych na tym etapie, nie ma możliwości precyzyjnego określenia szerokości pasa dzielącego z dokładnością do kilkunastu centymetrów. Chociażby zaprojektowanie podpor obiektów inżynierskich (tutaj filarów podpór pośrednich obiektów inżynierskich nad trasą główną) czy dobór przedmiotowych barier ochronnych, jest elementem projektu budowlanego i wykonawczego jak również projektu SOR.

Zamawiający stanął na stanowisku, że nie miał podstaw do stwierdzenia niezgodności oferty POLAQUA z warunkami zamówienia we wskazanym zakresie.
Przystępujący POLAQUA argumentował, że Odwołujący odwołał się do zgodnej z PFU i całkowicie z tej perspektywy prawidłowej odpowiedzi Polaqua na pytanie zadane przez Zamawiającego odnośnie szerokości pasa dzielącego i szerokości pasa dzielącego w miejscu występowania podpór. Następnie, zestawił ją z wybranymi punktami PFU przyjmując nieznajdujący potwierdzenia w PFU i nieuzasadniony wniosek, że oferta Polaqua jest niezgodna z warunkami zamówienia. W powyższym kontekście zauważyć należy, że Mirbud nie wykazał niezgodności oferty Polaqua z żadnym konkretnym warunkiem zamówienia. Cała warstwa merytoryczna uzasadnienia przedmiotowego zarzutu jest niczym niepopartą, nieuzasadnioną subiektywną interpretacją Odwołującego.
Przystępujący POLAQUA podkreślił, że zgodnie z pkt 1.1.3.1 PFU, minimalna szerokość pasa dzielącego wraz z barierami i opaskami powinna wynosić 5 metrów. Jest to jedyny zapis PFU precyzujący szerokość pasa dzielącego wraz z barierami i opaskami. PFU nie przewiduje odrębnej szerokości dla pasa dzielącego i dla pasa dzielącego w miejscu występowania podpór obiektów. Zgodnie zaś z pkt 2.1.16.2.6 PFU, minimalna szerokość słupa obiektu inżynierskiego (podpory obiektu), lokalizowanego w pasie dzielącym powinna wynosić 60 cm. Przystępujący POLAQUA wskazał, że Odwołujący - bez żadnych powodów - dodał do siebie dwie ww. wartości i doszedł do nieprawidłowych wniosków co do wymagań wynikających z PFU (pkt 26 na str. 10 Odwołania, cyt. „Minimalna szerokość pasa dzielącego w miejscu występowania podpory, wynika z szerokości podpory"). Powyższy wniosek nie znajduje bowiem żadnego uzasadnienia.
Przystępujący POLAQUA wyjaśnił, że błędnym jest przyjęcie, że umieszczenie podpory obiektu inżynierskiego w pasie dzielącym oznacza konieczność jego poszerzenia stricte o projektowaną szerokość tejże podpory. Zdaniem Mirbud miałoby to rzekomo oznaczać, że warunkiem w zakresie szerokości pasa dzielącego w miejscu występowania podpór obiektów musi wynosić w przedmiotowym postępowaniu min. 5,60 m. Odwołujący nie wyjaśnił jednak, jak doszedł do

takiego wniosku.
Przystępujący POLAQUA wskazał, że wywodząc ww. wniosek Odwołujący pominął dwa istotne fakty. Po pierwsze, najważniejszym ograniczeniem PFU w zakresie szerokości pasa dzielącego, niezależnie od występowania podpór obiektów, jest wymaganie, aby wynosił on min. 5 metrów. Po drugie, w żadnym punkcie PFU nie stwierdzono, aby szerokość pasa dzielącego w miejscu występowania podpór obiektów musiała wynosić min. 5,60 m. W związku z powyższym należy stwierdzić, że odpowiedź Polaqua, udzielona na pytanie zadane przez Zamawiającego, zgodnie z którą, jako szerokość pasa dzielącego Polaqua przewidziała min. 5 m, a jako szerokość pasa dzielącego wraz z barierami i opaskami w miejscu występowania podpór w pasie dzielącym Polaqua przewidziała od 5,5 m do 5,9 m jest całkowicie zgodna z PFU. Odwołujący nie wykazał, że jest inaczej. W celu wyeliminowania jakichkolwiek wątpliwości, Przystępujący przedstawił przyjęte założenia do szerokości pasa dzielącego oraz wyliczenie szerokości pasa dzielącego w zależności od typu bariery ochronnej oraz szerokości podpory obiektu inżynierskiego.
Pzystęujący POLAQUA zajął stanowisko, zgodnie z którym szerokość pasa dzielącego w miejscu występowania podpór w pasie dzielącym została przez niego właściwie przyjęta, gdyż:
- łączna szerokość pasa dzielącego 5,50 m jest prawidłowa dla barier ochronnych o szerokości pracującej W1 i szerokości podpory 0,80 m;
- łączna szerokość pasa dzielącego 5,90 m jest prawidłowa dla barier ochronnych o szerokości pracującej W2 i szerokości podpory 0,80 m;
- jedynym warunkiem odnośnie szerokości pasa dzielącego jest, aby szerokość ta wynosiła min. 5 m;
- PFU nie przewiduje wymagania, aby szerokość pasa dzielącego w miejscu występowania podpór obiektów wynosiła min. 5,60 m.

W sytuacji braku wytycznych co do konkretnej szerokości pasa dzielącego w miejscu występowania podpór obiektów stwierdzić należy, że wyjaśnienia Polaqua i przyjęte przez nią wartości w zakresie szerokości pasa dzielącego wraz z barierkami i opaskami oraz pasa dzielącego wraz z barierkami i opaskami w miejscu występowania podpór w pasie dzielącym są całkowicie prawidłowe. Przystępujący POLAQUA argumentował, że przedstawione przez niego wyliczenia oraz załączony schemat to potwierdzają. Subiektywne założenie Odwołującego, iż minimalna szerokość pasa dzielącego powinna wynosić 5,60 m jest nieprawdziwe. Zdaniem Przystępującego Odwołujący nie wykazał, że zgodnie z PFU szerokość pasa dzielącego miałaby wprost wynikać z szerokości podpory obiektu inżynierskiego. Tym samym Odwołujący nie wykazał, że oferta Polaqua jest niezgodna z jakimkolwiek warunkiem zamówienia.

W ocenie Izby zarzut podlegał oddaleniu. Istotą zarzutu jest twierdzenie wskazane w pkt 25 i 26 uzasadnienia odwołania. Jednak w ocenie Izby Odwołujący nie wykazał ponad wszelką wątpliwość z czego wywodzi, że można dokonać prostego przełożenia iż minimalna szerokość pasa dzielącego w miejscu występowania podpory wynika z szerokości podpory w ten sposób, że jeśli podpora ma szerokość 60 cm, to dokładnie o taką wartość musi być zwiększona szerokość pasa dzielącego. Natomiast Zamawiający podczas rozprawy udzielił wyjaśnień w tym zakresie, które są odmienne od stanowiska Odwołującego. Z kolei Przystępujący POLAQUA w swoim pisemnym stanowisku w pkt 20 na str. 7 pisma wskazał wymiary przy założeniu różnych szerokości podpór oraz przy założeniu różnych typów barier. Również Zamawiający na str. 4 odpowiedzi na odwołanie wykazał prawidłowość przyjętej przez Przystępującego minimalnej wartości dla kwestionowanego parametru. W odpowiedzi na pytanie nr 1 (pismo z 1 lipca 2025 r.) Przystępujący podał: *„szerokość pasa dzielącego wraz z barierami i opaskami w miejscu występowania podpór w pasie dzielącym – od 5.5 m do 5,9 m”*. Zatem, jak podał w piśmie procesowym na str. 7 Przystępujący POLAQUA, uwzględniając szerokość podpory 0,6m w zależności od zastosowanej bariery szerokość pasa dzielącego może wynosić 5,3 bądź 5,7 m co a w przypadku szerokości podpory 0,8 m 5,5 m oraz 5,9 m w zależności od rodzaju bariery. Wobec powyższego nie ma w ocenie Izby podstaw do uznania oferty Przystępującego za niezgodną z warunkami zamówienia w tym zakresie. W PFU wymóg odnosił się do szerokości pasa dzielącego wraz z barierami i opaskami która została ustalona na min. 5 m i spełnienie tego wymagania nie jest kwestionowane. Zamawiający nie podał w dokumentach zamówienia wymiaru szerokości pasa drogowego wraz z podporą, a postępowanie ma formułę *„projektuj i buduj”*, wobec czego w ocenie Izby kwestia objęta zarzutem będzie doprecyzowana na etapie projektowania.

Ponadto w ocenie Izby zarzut jest sformułowany na dużym poziomie ogólności, bez wskazania argumentów na wykazanie prawidłowości postawionej tezy. Zamawiający ponadto nie wskazał wprost w PFU wartości jakie należy przyjąć dla szerokości pasa dzielącego wraz z barierami i opaskami w miejscu wystąpienia podpór w pasie dzielącym, stąd też sformułowanie zarzutu jedynie o twierdzenie własne Odwołującego nie może skutkować jego uwzględnieniem.
W związku z powyższym zarzut został oddalony.
Ad zarzutu niezgodności oferty Przystępującego POLAQUA z SWZ w zakresie odprowadzania wód do cieków nienależących do Skarbu Państwa
Odwołujący przywołał postanowienie pkt 2.1.9 PFU z którego wywiódł, że wody opadowe mogą być odprowadzane *„wyłącznie”* do cieków Skarbu Państwa. Natomiast jakiekolwiek inne rozwiązania obwarowane są spełnieniem dwóch

warunków, w tym wymagają – po pierwsze – *„uprzedniej”* akceptacji Zamawiającego (z czym nie mamy do czynienia), a ponadto – po drugie – dokonania uzgodnień z właścicielami (np. prywatnymi osobami) odbiorników innych niż cieki należące do Skarbu Państwa. Co przy tym równie istotne, takich uzgodnień należy dokonać „przed zaprojektowaniem”, tj. po wyborze oferty, a zatem nie na
etapie ofertowania (obecnie żaden wykonawca nie projektuje).

Następnie Odwołujący podał, że Polaqua na pytanie Zamawiającego nr 22, czy uwzględniła, że wody opadowe mogą być odprowadzone wyłącznie do cieków należących do Skarbu Państwa, a jakiekolwiek inne rozwiązania wymagają uprzedniej akceptacji Zamawiającego, potwierdziła powyższe, ale już w odpowiedzi na pytanie nr 21 stwierdza, że zamierza odprowadzać wody opadowe do istniejących odbiorników, nie cieków. Tym samym Polaqua zamierza odprowadzać wody opadowe do odbiorników, a więc wszystkich potencjalnych cieków i rowów, znajdujących się na terenie projektowanej inwestycji. Takie rozwiązanie zostało zaproponowane w KP, ale nie jest zgodne z SWZ.

Odwołujący wskazał, że Zgodnie z materiałami udostępnionymi przez Zamawiającego (m.in. koncepcja programową) oraz analizą ogólnodostępnych materiałów dot. istniejącej sieci
hydrograficznej stwierdza się, iż na trasie projektowanej drogi krajowej nr 25 występują jedynie dwa cieki zlokalizowane na wyodrębnionych działkach należących do Skarbu Państwa tj.: rzeka Czarna Struga oraz ciek w km ok. 18+200. Pozostałe potencjalne odbiorniki wód opadowych w obrębie projektowanej Inwestycji stanowią urządzenia melioracyjne (nie cieki) w postaci rowów melioracyjnych, zatem w myśl PFU punkt 2.1.9 nie mogą być do nich odprowadzane wody opadowe pochodzące z projektowanego układu drogowego.

Odwołujący wskazał, że w odpowiedzi na pytanie nr 21, Polaqua oświadczyła w Wyjaśnieniach POLAQUA 2, że planuje zastosować tylko cztery przepompownie wód opadowych. Z uwagi na ukształtowanie istniejącego terenu i występowanie jedynie 2 cieków należących do Skarbu Państwa, nie ma technicznej możliwości odprowadzenia wód opadowych do tychże cieków jedynie za pomocą czterech pompowni i/lub w sposób grawitacyjny. Odprowadzenie wód opadowych grawitacyjnie (bez przepompowni) możliwe jest tylko w przypadku odprowadzenia wód do innych pośrednich odbiorników (nie tylko cieków SP), a takie rozwiązanie nie zostało dopuszczone.

Mając na uwadze projektowaną niweletę rowów drogowych, ukształtowanie terenu oraz lokalizację wysokościową odbiornika na obszarze planowanej Inwestycji, stwierdza się brak możliwości obsługi całego systemu odwodnienia za pomocą czterech pompowni wód deszczowych, chyba, że został przyjęty system odprowadzenia wód grawitacyjnie do odbiorników pośrednich, nie będących ciekami Skarbu Państwa. Takie rozwiązanie potwierdza sama Polaqua w Wyjaśnieniach POLAQUA 2, że przyjęła odprowadzenie wód do odbiorników, a nie tylko cieków należących do Skarbu Państwa.

Tym samym, zdaniem Odwołującego, Polaqua, przyjmując rozwiązanie niezgodne z SWZ (brak odprowadzenia wód opadowych tylko do cieków Skarbu Państwa) zaniżyła cenę oferty, rezygnując z wykonania wymaganych zapisami SWZ pompowni i kanałów tłocznych i całej infrastruktury towarzyszącej (jak ogrodzenia, zjazdy, oświetlenie i zasilanie pompowni). Z powodu założenia przez POLAQUA odprowadzania wód opadowych do cieków nienależących do Skarbu Państwa, oferta POLAQUA jest niezgodna z pkt. 2.1.9. PFU i powinna zostać odrzucona na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5) ustawy Pzp jako niezgodna z warunkami zamówienia.

Zamawiający wyjaśnił, że w ramach odpowiedzi na pytanie 21 wskazał, że przewidziano odprowadzanie wody z pasa drogowego do istniejących odbiorników za pomocą systemu rowów drogowych oraz grawitacyjnych kanalizacji deszczowej wraz ze zbiornikami retencyjnymi. Pompownie przewidziano w najniższych punktach, w których konieczne będzie zebranie wody, a nie ma odbiornika wód, należącego do Skarbu Państwa.

W odpowiedzi na pytanie 22 Wykonawca POLAQUA wskazał, że uwzględnił odprowadzanie wód wyłącznie do cieków należących do Skarbu Państwa. W zakresie zarzutu Odwołujący podniósł, że jego zdaniem wody mogą być odprowadzane wyłącznie do cieków należących do Skarbu Państwa. Powołał się w związku z tym na definicje cieku naturalnego z Prawa wodnego. Odwołujący podniósł, że co prawda z odpowiedzi na pytanie 22 wynika, że Wykonawca POLAQUA będzie odprowadzał wody do cieków Skarbu Państwa, to z odpowiedzi na pytanie 21 wynika, że zamierza odprowadzać wody opadowe do istniejących odbiorników, nie cieków. Zdaniem Odwołującego POLAQUA zamierza odprowadzać wody opadowe do odbiorników, a więc wszystkich potencjalnych cieków. Zdaniem Odwołującego w odpowiedzi na pytanie nr 21, POLAQUA oświadczyła, że planuje zastosować tylko cztery przepompownie wód opadowych, a zdaniem odwołującego z uwagi na ukształtowanie istniejącego terenu i występowanie jedynie cieków należących do Skarbu Państwa, nie ma możliwości odprowadzenia wód opadowych do tychże cieków jedynie za pomocą czterech pompowni lub w sposób grawitacyjny.

Zamawiający wskazał, że nie zgadza się z zarzutami Odwołującego. Zamawiający argumentował, że w treści PFU (pkt. 2.1.9 Odwodnienie) określono jedynie, że wody odpadowe mają być odprowadzane do cieków należących do Skarbu Państwa. Definicja Prawa wodnego, na którą powołał się Odwołujący, dotyczy natomiast cieków naturalnych. Wbrew twierdzeniom Odwołującego Zamawiający nie przesądził o tym, by wody mogły być odprowadzane jedynie do

cieków naturalnych, należących do Skarbu Państwa. Gdyby taka była wola Zamawiającego, to wyraźnie wskazałby to w PFU. Ponadto zgodnie z Warunkami Wykonania i Odbioru Robót Budowlanych D.03.05.01 Zbiorniki Retencyjne (Zbiornik Ziemne Otwarte): „zbiorniki otwarte, będą pełniły funkcję magazynująco – retencjonującą oraz regulującą przepływem wód dopływających do odbiorników końcowych – rowów, rowów melioracyjnych, cieków. Zbiorniki będą sukcesywnie kierowały do odbiorników wody opadowe i roztopowe, a przepływ będzie regulowany za pomocą systemowych regulatorów przepływów". Powyższe oznacza, że Zamawiający do odbiorników zaliczył między innymi cieki (bez wskazania ich charakteru). Ponadto z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wynika, że „odwodnienie drogi planuje się poprzez nadanie nawierzchni jezdni odpowiednich spadków podłużnych i poprzecznych i skierowanie wód opadowych i roztopowych grawitacyjnie do elementów odwodnienia – bezpośrednio do rowów drogowych (spływem powierzchniowym) lub ścieków przykrawężnikowych i wpustów drogowych, a następnie odprowadzenie odpowiednim systemem (kanalizacja deszczowa oraz otwarte rowy przydrożne nieszczelne lub szczelne i kryte) do odbiorników (ziemi – rowy melioracyjne, rowy przydrożne i wód – rzeki)".

W związku z powyższym nie powinno być wątpliwości, że Wykonawca ma prawo odprowadzić wody odpadowe do cieków należących do Skarbu Państwa, bez względu czy ma on charakter naturalny. W ocenie Zamawiającego posługiwanie się przez Wykonawcę POLAQUA (w odpowiedzi na pytanie 21) pojęciem „odbiornika wód" należy uznać za pojęcie równoważne z pojęciem cieku należącego do Skarbu Państwa, zawartym w odpowiedzi na pytanie 22. Zamawiający podnosi, że obowiązkiem Wykonawcy będzie wykonanie operatu wodnoprawnego oraz uzyskanie pozwolenia wodnoprawnego. Jest to część zobowiązań Wykonawcy na etapie projektowania Inwestycji. To w toku postępowania o udzielenie pozwolenia wodnoprawnego Wykonawca, które jest prowadzone zgodnie z Ustawą Prawo Wodne, Wykonawca zobowiązany będzie spełnić wszystkie konieczne wymogi, celem uzyskania pozytywnej decyzji o udzieleniu pozwolenia wodnoprawnego.

Zamawiający potwierdził, że w pytaniu 22 użył sformułowania ciek należący do Skarbu Państwa oraz że Wykonawca na tak zadane pytanie odpowiedział, że założył odprowadzanie wód do odbiorników należących do Skarbu Państwa. Zamawiający uznał, że udzielenie takiej odpowiedzi potwierdzało, że Wykonawca założył spełnienie wymogów PFU, to jest przewidział odprowadzanie wód wyłącznie do obiektów będących własnością Skarbu Państwa. Pozostałe uwarunkowania techniczne wynikać będą z operatu wodnoprawnego, którego wykonanie jest obowiązkiem Wykonawcy. Operat wodnoprawny wchodzi w skład Dokumentu Wykonawcy i podlegać będzie weryfikacji przez Inżyniera oraz Zamawiającego w troku realizacji Kontraktu. Reasumując system odprowadzenia wód opadowych do cieków należących do Skarbu Państwa może odbywać się w sposób pośredni poprzez system odwodnienia zaprojektowany i zrealizowany w ramach inwestycji.

Zamawiający nie miał podstaw do stwierdzenia niezgodności oferty POLAQUA z warunkami zamówienia.

Przystępujący POLAQUA wskazał w swoim stanowisku pisemnym, że nieprawdziwym twierdzeniem Odwołującego jest, że Polaqua zamierza odprowadzać wody opadowe do cieków należących do Skarbu Państwa ale też do odbiorników, a więc wszystkich potencjalnych cieków i rowów, znajdujących się na terenie projektowanej inwestycji. Przystępujący POLAQUA podniósł, że analizę zgodności oferty Polaqua z warunkami zamówienia w świetle odpowiedzi na pytania Zamawiającego związane z odprowadzaniem wód należy rozpocząć od literalnej treści samych pytań i adekwatnie udzielonych odpowiedzi. Przystępujący zwrócił uwagę, że w pytaniu nr 21 z 1 lipca 2025 r. Zamawiający zapytał o zakres prac i sposób wykonania robót w sytuacji konieczności zapewnienia skutecznego odprowadzenia wody z pasa drogowego do istniejących urządzeń/odbiorników. Zamawiający zapytał również o zastosowanie i lokalizację przepompowni.

W odpowiedzi z 20 lipca 2025 r., Przystępujący wskazał, że wyjaśnił że przewiduje odprowadzenie wody z pasa drogowego do istniejących odbiorników, wyjaśniła w jaki sposób zamierza to zaprojektować oraz, że przewiduje pompownie w najniższych punktach, w których konieczne będzie zebranie wody, a nie ma odbiornika wód, należącego do Skarbu Państwa.

Przystępujący zwrócił też uwagę, że w odwołaniu podświetlono na żółto fragmenty dotyczące odbiorników, ale pominięto już, że Przystępujący wyjaśnił, że chodzi o odbiorniki należące do Skarbu Państwa.

Przystępujący POAQUA wskazał, że pytaniu nr 22 z 1 lipca 2025 r. Zamawiający zapytał wprost, czy Polaqua uwzględniła, że wody opadowe mogą być odprowadzane wyłącznie do cieków należących do Skarbu Państwa. Zamawiający odwołał się w tym pytaniu do warunku z pkt 2.1.9 PFU.

W odpowiedzi z 20 lipca 2025 r., Zamawiający otrzymał zapewnienie, że Wykonawca uwzględnił odprowadzanie wód wyłącznie do cieków należących do Skarbu Państwa. Z perspektywy warunku zamówienia z pkt 2.1.9 PFU i zgodności oferty Polaqua z tym warunkiem jest to odpowiedź kluczowa.

W pytaniu nr 21 z 8 sierpnia 2025 r. Zamawiający poprosił o przekazanie założeń w zakresie kształtowania niwelety drogi, aby zoptymalizować liczbę pompowni do minimum oraz o wskazanie planowanej lokalizacji pompowni. Jak słusznie zauważył Odwołujący, było to pytanie nawiązujące do odpowiedzi Polaqua z 20 lipca 2025 r. na pytanie nr

21, które dotyczyło konieczności zapewnienia skutecznego odprowadzenia wody z pasa drogowego do istniejących urządzeń/odbiorników oraz zastosowania i lokalizacji przepompowni.

W odpowiedzi Polaqua poinformowała Zamawiającego o przyjęciu w ramach oferty 4 kompletów pompowni zlokalizowanych przy zbiornikach retencyjnych, z których brak jest możliwości grawitacyjnego odprowadzenia wód do odbiorników pozostających we władaniu Skarbu Państwa. Polaqua poinformowała też o planowanej przybliżonej lokalizacji pompowni, o rozwiązaniach dotyczących planowanej niwelety oraz w związku z tym o zapewnieniu możliwości oprowadzania wód opadowych do odbiorników znajdujących się na terenach Skarbu Państwa. Tym samym Polaqua odpowiadając na pytanie niedotyczące kwestii odbiorników lecz nawiązujące do odpowiedzi, w której w zgodności z ówczesnym pytaniem Zamawiającego o nich poinformowano, udzieliła odpowiedzi spójnej i pozostającej w zgodności z SWZ.

Przystępujący POLAQUA podkreślił, że Zamawiający w pytaniu nr 22 wprost odniósł się do pkt 2.1.9 PFU i zapyta o odprowadzanie wód opadowych wyłącznie do cieków należących do Skarbu Państwa, Przystępujący wskazał, że odpowiedział w zgodności z PFU i z treścią pytania. Ma to szczególnie istotne znaczenie, ponieważ w ten sposób Polaqua wprost zapewniła Zamawiającego o zgodności swojej oferty z SWZ, w tym z PFU.

Przystępujący wskazał że jeżeli w pytaniu padało sformułowanie dotyczące istniejących odbiorników, to odpowiadał również z użyciem takiego sformułowania. Nie oznacza to żadnej niezgodności z PFU ani wewnętrznej sprzeczności z odpowiedzią na pytanie nr 22.

Przystępujący argumentował, że powyższe odpowiedzi w zakresie części odnoszącej się do odprowadzania wód dotyczą tej samej kwestii i stąd też należy odczytywać je łącznie. Celem wyjaśnień, jak sam Odwołujący to podkreślił w pkt 17 na str. 9 Odwołania, było ustalenie czy oferta Wykonawcy uwzględnia wszystkie wymagania zawarte w SWZ. O tym Wykonawca Zamawiającego jak najbardziej zapewnił, co potwierdza łączna analiza odpowiedzi na pytania dotyczące kwestii odprowadzania wód. Jedynie ze względu na ww. odrębne sformułowania wskazane w poszczególnych pytaniach, Polaqua posłużyła się pojęciami odrębnymi, ale znaczeniowo spójnymi, ponieważ dotyczącymi tej samej materii – tak należy je odczytywać. Pojęcie cieku mieści się wszak w kategorii odbiorników wód opadowych. Odczytując ww. odpowiedzi, jako dotyczące tej samej kwestii - zwracając szczególną uwagę na odpowiedź na pytanie nr 22 – z perspektywy pkt 2.1.9 PFU kluczowym jest, że każdy odbiornik należy rozumieć jako ciek.

Przystępujący podniósł, że powyższe rozumienie odpowiedzi na pytanie nr 21 potwierdza dodatkowo zapis STWiORB (D.03.05.01 Zbiorniki Retencyjne (Zbiorniki Ziemne Otwarte)) zasadnie przytoczony w Odpowiedzi na Odwołanie, zgodnie z którym „zbiorniki otwarte, będą pełniły funkcję magazynująco – retencjonującą oraz regulującą przepływem wód dopływających do odbiorników końcowych – rowów, rowów melioracyjnych, cieków. Zbiorniki będą sukcesywnie kierowały do odbiorników wody opadowe i roztopowe, a przepływ będzie regulowany za pomocą systemowych regulatorów przepływów".

Biorąc pod uwagę powyższe Przystępujący zaznaczył, że odprowadzenie wody za pomocą rowów nie oznacza odprowadzenia wody do rowów. Przystępujący zwrócił uwagę, że w żadnym miejscu oferty i wyjaśnień nie wskazywał, że jako odbiornik posłuży mu rów czy rów melioracyjny. Przystępujący wyjaśnił, że wskazywał za to wprost, że jako odbiornik posłużą mu cieki należące do Skarbu Państwa.

Przystępujący podniósł też, że choć Odwołujący w przedmiotowej części uzasadnienia odwoływał się do definicji cieków naturalnych występujących w prawie wodnym przyjmując niejako prymat przepisów powszechnie obowiązującego prawa nad PFU (w którym mowa jedynie o ciekach, a nie ciekach naturalnych jak słusznie w Odpowiedzi na Odwołanie wskazał Zamawiający), to już w części uzasadnienia dotyczącej szerokości obiektów inżynierskich pamiętał o zapisie z pkt 1.1 PFU, zgodnie z którym zapisy PFU mają pierwszeństwo nad przepisami prawa. Wobec tego zdaniem Przystępującego należy przyznać Zamawiającemu, który w Odpowiedzi na Odwołanie wskazał, że nie przesądził w pkt 2.1.9 PFU o tym, aby wody mogły być odprowadzane jedynie do cieków naturalnych, należących do Skarbu Państwa. Warunek zamówienia mówi jedynie o ciekach. Ponadto, Zamawiający w żadnym miejscu PFU nie zdefiniował odbiornika.

Odnosząc się do kwestii dotyczącej technicznej możliwości odprowadzenia wód Przystępujący POLAQUA zauważył, że Odwołujący ponownie pominął znaczenie charakteru zamówienia, które przeprowadzane jest przecież w formule „Projektuj i Buduj". W swojej argumentacji Odwołujący nie wziął również pod uwagę zapisów PFU odnoszących się do konieczności optymalizacji kosztów w zakresie pompowni. Przystępujący wskazał, że Odwołujący założył, że skoro na terenie inwestycji znajdują się dwa cieki wodne należące do Skarbu Państwa, a z oferty Polaqua wynika, że na terenie inwestycji zaplanowano rozmieszczenie 4 przepompowni, to z uwagi na ukształtowanie istniejącego terenu, nie ma technicznej możliwości odprowadzenia wód opadowych do tych cieków jedynie za pomocą ww. 4 pompowni i/lub w sposób grawitacyjny. Odwołujący zauważył przy tym, że odprowadzenie wód opadowych grawitacyjnie (bez przepompowni) możliwe jest tylko w przypadku odprowadzenia wód do innych pośrednich odbiorników (nie tylko cieków należących do Skarbu Państwa), a takie rozwiązanie nie zostało dopuszczone.

Przystępujący POLAQUA podniósł, że Odwołujący nie wziął jednak pod uwagę wszystkich możliwości, które dopuszczono w PFU. Zgodnie z pkt 1.1.1 PFU, w zakresie infrastruktury związanej z odwodnieniem dopuszczalne jest zastosowanie zbiorników infiltracyjnych (zagospodarowując wodę opadową w obrębie projektowanego pasa drogowego) w miejscach, gdzie rzut do cieków Skarbu Państwa jest niemożliwy.

Powyższe przekłada się na możliwość ograniczenia ilości pompowni, co dodatkowo uzasadnione jest kwestiami ekonomicznymi oraz zapisami PFU. Jak bowiem wskazano w pkt 1.1.3.5 PFU, projektując system odwodnienia należy:

„uwzględnić urządzenia do retencjonowania wody z rozwiązaniami optymalizującymi wysokość opłat (stałych, zmiennych oraz partycypacyjnych) ponoszonych przez Zamawiającego na etapie eksploatacji";

co wskazuje na zasadność zastosowania zbiorników infiltracyjnych i zasadność zredukowania liczby pompowni oraz

„ograniczyć stosowanie przepompowni i kanałów tłocznych. Jednocześnie zobowiązuje się Wykonawcę do optymalizacji rozwiązań technicznych i kosztów późniejszego utrzymania drogi oraz uzyskania zatwierdzenia tych rozwiązań przez Inżyniera i Zamawiającego";

co jednoznacznie wskazuje, że dyrektywą w zakresie projektowym było ograniczenie stosowania pompowni oraz optymalizacja rozwiązań technicznych i przyszłych kosztów, co dobitnie potwierdza wyżej wspomnianą zasadność zastosowania zbiorników infiltracyjnych i zasadność zredukowania liczby pompowni.

Przystępujący założył więc na potrzeby oferty dopuszczalny z perspektywy warunków zamówienia, całkowicie funkcjonalny i możliwy do zrealizowania system odwodnienia, w ramach którego przewidziano zastosowanie zbiorników infiltracyjnych (zagospodarowując wodę opadową w obrębie projektowanego pasa drogowego) w miejscach gdzie rzut do cieków Skarbu Państwa jest niemożliwy. Jest to rozwiązanie, które generuje niskie koszty, a więc przynosi oszczędności względem znaczącej ilości przepompowni.

Dodatkowo dopuszczalna dokumentami i charakterem zamówienia modyfikacja niwelety drogi i rowów umożliwiła w niektórych odcinkach zachowanie spływu wód do cieków Skarbu Państwa.

W ocenie Izby zarzut podlega oddaleniu. Izba ustaliła, że pismem z 1 lipca 2025 r. Zamawiający skierował do Przystępującego POLAQUA szereg pytań, w tym zadał pytana nr 21 i 22. Przystępujący udzielił odpowiedzi pismem z 21 lipca 2025 r.

Pytanie nr 21 miało następującą treść:

„Jaki zakres prac projektowych i sposób wykonania robót uwzględniono w Ofercie w sytuacji konieczności zapewnienia skutecznego odprowadzenia wody z pasa drogowego do istniejących urządzeń/odbiorników? Czy Wykonawca w ramach realizacji systemu odwodnienia planuje zastosować przepompownie i w jakich lokalizacjach?"

Udzielona przez Przystępującego POLAQUA odpowiedź:

„Przewidziano odprowadzenie wody z pasa drogowego do istniejących odbiorników za pomocą systemu rowów drogowych oraz grawitacyjnej kanalizacji deszczowej wraz ze zbiornikami retencyjnymi. Pompownie przewidziano w najniższych punktach, w których konieczne będzie zebranie wody a nie ma odbiornika wód, należącego do Skarbu Państwa."

Pytanie nr 22 miało następującą treść:

„Czy Wykonawca uwzględnił, że wody opadowe mogą być odprowadzane wyłącznie do cieków należących do Skarbu Państwa, a jakiekolwiek inne rozwiązania wymagają uprzedniej akceptacji Zamawiającego. Czy na potrzeby ofertowania przyjęto odprowadzenie wód tylko do cieków należących do Skarbu Państwa?"

Udzielona przez Przystępującego POLAQUA odpowiedź:

„Wykonawca uwzględnił odprowadzenie wód wyłącznie do cieków należących do Skarbu Państwa.".

Natomiast w piśmie z 8 sierpnia 2025 r. Zamawiający zadał pytanie:

„Dotyczy odpowiedzi na Pytanie nr 21
Proszę o przekazanie założeń Wykonawcy w zakresie kształtowania niwelety drogi, aby zoptymalizować liczbę pompowni do minimum. Proszę o wskazanie planowanej lokalizacji pompowni."

Odpowiedź Przystępującego POLAQUA:

„Na potrzeby opracowania oferty przyjęto rozwiązanie obejmujące budowę 4 kompletów pompowni wód opadowych, zlokalizowanych przy zbiornikach retencyjnych, z których brak jest możliwości grawitacyjnego odprowadzenia wód do odbiorników pozostających we władaniu Skarbu Państwa.
Przybliżone lokalizacje pompowni: km ~19+100 ; km ~23+600 ; km ~24+500 ; km ~24+600.
W zakresie kształtowania niwelety drogi przyjęto takie ukształtowanie spadków podłużnych jezdni oraz systemu rowów przydrożnych, aby w maksymalnym możliwym zakresie zapewnić grawitacyjne odprowadzenie wód opadowych do odbiorników znajdujących się na terenach Skarbu Państwa. Dla optymalizacji liczby pompowni zastosowano rozwiązania umożliwiające, tam gdzie było to technicznie uzasadnione, poprowadzenie niwelety rowów powyżej cieków wodnych zlokalizowanych poza terenami Skarbu Państwa, co pozwoliło na ograniczenie konieczności stosowania urządzeń

przepompowujących do przypadków niezbędnych z punktu widzenia warunków terenowych i hydraulicznych.”.

Izba zgodziła się ze stanowiskiem Przystępującego POLAQUA, że przy ocenie udzielonych przez niego odpowiedzi na ww. pytania należy wziąć pod uwagę treść samych pytań. W pytaniu nr 21 Zamawiający zapytał o odprowadzenie wody z pasa drogowego do istniejących urządzeń/odbiorników. Stąd też udzielona odpowiedź, w treści której Przystępujący POLAQUA posługuje się pojęciem odbiornika wód nie może być w ocenie Izby w tych okolicznościach odczytana jako niezgodna z warunkami zamówienia, w tym ze wskazanym w zarzucie fragmentem pkt 2.1.9 PFU, jak w treści zarzutu wywodzi Odwołujący. Izba wzięła też pod uwagę stanowisko Zamawiającego z odpowiedzi na odwołanie, który wskazał *„W ocenie Zamawiającego posługiwanie się przez Wykonawcę POLAQUA (w odpowiedzi na pytanie 21) pojęciem „odbiornika wód” należy uznać za pojęcie równoważne z pojęciem cieku należącego do skarbu Państwa zawartym w odpowiedzi na pytanie 22.”.* Zatem podstawą pozytywnej oceny było założenie Zamawiającego. Jednak należy mieć na względzie, że sposób odpowiedzi na pytanie został zdeterminowany samym pytaniem. W ocenie Izby mając na uwadze treść dokumentów zamówienia przywołaną przez Strony, w szczególności fragment Warunków Wykonania i Odbioru Robót Budowlanych D.03.05.01, odbiornikami końcowymi są rowy, rowy melioracyjne i cieki. Natomiast w pkt 2.1.9. PFU jest użyte sformułowanie*„cieki należące do Skarbu Państwa”.* Odwołujący wywodzi, że chodzi o cieki naturalne w rozumieniu art. 16 pkt 6 ustawy Prawo wodne. Jednak Zamawiający nie odwołał się do tej regulacji w treści ww. postanowienia PFU, a podczas rozprawy zaprzeczył aby chodziło tylko o cieki naturalne. W tych okolicznościach należy się zgodzić z Zamawiającym, który w odpowiedzi na odwołanie wskazał, że nie przesądził w warunkach zamówienia aby wody mogły być odprowadzane jedynie do cieków naturalnych należących do Skarbu Państwa. Jednocześnie w odpowiedzi na pytanie 22 Przystępujący wprost potwierdził, że uwzględnił odprowadzenie wód opadowych wyłącznie do cieków należących do Skarbu Państwa, co wprost potwierdza wymaganie zawarte w pkt 2.1.9 PFU. W ocenie Izby nawet gdyby uznać, że występuje sprzeczność między tymi odpowiedziami, to nie możne ona automatycznie przesądzać o niezgodności oferty z warunkami zamówienia. Po pierwsze, udzielone na powyższe pytania odpowiedzi, w tym użyta nomenklatura, wynikają z treści zadanych pytań, po drugie taka ewentualna sprzeczność powinna zostać wyjaśniona przez Zamawiającego aby uzyskać jednoznaczne stanowisko. Odrzucenie oferty jako najdotkliwsza z sankcji nie może bowiem budzić wątpliwości.

Z tych względów teza wskazana w pkt 41 uzasadnienia odwołania nie mogła zostać uznana za zasadną i nie mogło to skutkować uwzględnieniem tego zakresu odwołania. Podobnie Izba nie uznała za zasadne uwzględnienie stanowiska wskazanego w tezie 48 uzasadnienia odwołania, która jest sformułowana na dużym poziomie ogólności. Są to ponadto jedynie twierdzenia Odwołującego oparte o przyjęty przez niego sposób interpretacji PFU i udzielonych przez Przystępującego POLAQUA odpowiedzi na zadane mu pytanie, w sytuacji gdy odpowiedzi te uwzględniają nomenklaturę, jaką Zamawiający posłużył się w pytaniu. Mając na uwadze powyższe, Odwołujący w ocenie Izby nie wykazał w sposób niewątpliwy zasadności tego zarzutu, a to musiało skutkować jego oddalenie.

Ad zarzutu niezgodności oferty Przystępującego POAQUA z warunkami zamówienia w zakresie parametrów obiektów inżynieryjnych - niezgodne z wymaganiami SWZ parametry dla obiektów inżynierskich w km 11+993,49; w km 13+431,56; w km 18+273,00; w km 19+716,00; w km 19+716,00

Odwołujący podał, że Zamawiający w pkt. 1.1.3.1 określił parametry Dwujezdniowej drogi krajowej w klasie GP dla Trasy głównej (drogi głównej) wskazując w szczególności:

szerokość pasów ruchu - 3,5 m

pas dzielący wraz z barierami i opaskami - min. 5 m

rezerwa pod trzeci pas ruchu

dla przekroju docelowego - brak

szerokość opaski wewnętrznej - 0,75 m

szerokość opaski zewnętrznej - 1,5 m

pas awaryjny - brak

szerokość pobocza gruntowego - 0,75 m lub większa, jeśli wynika to z warunków

usytuowania urządzeń organizacji ruchu, bezpieczeństwa ruchu drogowego lub

ochrony środowiska i odwodnienia

kategoria ruchu - KR 6 Naw. bitumiczna N100= 23.52

Naw. betonowa N100= 82.78

pojazd miarodajny - PP1

skrajnia pionowa - 5,0 m

pochylenie poprzeczne* - 2,5 %

Odwołujący wskazał też na treść pytania 234 i udzielonej odpowiedzi i wywiódł, że wykonawcy byli zobowiązani usytuować lico bariery ochronnej w odległości minimum 50 cm od lica krawężnika. Odwołujący wskazał też pytanie nr 235 wraz z odpowiedzią, z którego wywiódł, że wykonawcy byli zobowiązani przyjąć prześwit pomiędzy jezdniami

obiektów wynoszący minimum 100 cm. Odwołujący wskazał także na pytania i odpowiedzi nr 681, 682, 718. Następnie Odwołujący wskazał na pytanie nr 31 skierowane do Przystępującego POLAQUA pismem z 1 lipca 2025 r. i udzieloną odpowiedź, z czego wywiódł, że po zestawieniu podanych przez Polaqua, przyjętych do wyceny parametrów obiektów, z wymaganiami opisami w SWZ, 5 obiektów nie spełnia obligatoryjnych i wiążących wszystkich wykonawców wymagań SWZ, w tym PFU oraz pozostałych przepisów i wytycznych. Tym samym Polaqua zaniżyła znacznie wartość oferty, poprzez nieuwzględnienie wymagań Zamawiającego.

Odwołujący wskazał przy tym, że minimalna szerokość obiektu inżynierskiego determinowana jest okolicznością, jaka droga przebiega przez dany obiekt inżynierski, a w konsekwencji, jaką minimalną szerokość zgodnie z wymaganiami PFU oraz powszechnie obowiązującymi przepisami prawa, musi mieć infrastruktura znajdująca się na obiekcie inżynierskim. Jeżeli minimalna szerokość wszystkich elementów i infrastruktury znajdującej się na obiekcie inżynierskim, uwzględniając wymagane PFU i przepisami prawa bezwzględnie parametry (wymiary) infrastruktury, jest większa od szerokości obiektu inżynierskiego, to wówczas należy wskazać, że przyjęta przez POLAQUA szerokość obiektu inżynierskiego jest niezgodna z warunkami zamówienia, ponieważ nie umożliwia zmieszczenia na tym obiekcie minimalnej wymaganej SWZ infrastruktury np. drogi, która ma przez ten obiekt przebiegać, ale
przede wszystkim obligatoryjnego wyposażenia wynikającego z SWZ i przepisów.

Odwołujący podał, że w poniższym zestawieniu wykazał obligatoryjne do spełnienia wymagania SWZ, z podanymi przez Polaqua parametrami obiektów.

- obiekt WGP w km 11+993,49

Dla obiektu WGP w km 11+993,49, Polaqua przyjęła szerokość obiektu równą 24,70m.

Odwołujący wyjaśnił, że infrastruktura, która ma znajdować się na Obiekcie WGP w km 11+993,49 jest Trasa główna. Oznacza to, że na Obiekcie WGP w km 11+993,49 musi zmieścić się szerokość Trasy głównej. Odwołujący w pkt 58 uzasadnienia odwołania przedstawił zestawił minimalne do spełnienia wymagania SWZ i wskazał, że zgodnie z nimi szerokość obiektu powinna wynosić minimum 26,70m.

Odwołujący wskazał, że Przystępujący POLAQUA przyjął do oferty i wycenił obiekt o szerokości niespełniającej podstawowych wymagań SWZ. Szerokość 24,70m nie pozwala na zlokalizowanie wszystkich elementów i wykonanie obiektu zgodnie z wymaganiami Zamawiającego. Tym samym powierzchnia i wartość obiektu została zaniżona o około 449 tys. zł.

- obiekt WD w km 13+431,56

Odwołujący wskazał, że dla obiektu WD w km 13+431,56, Polaqua przyjęła szerokość obiektu równą 13,70m.

Odwołujący wskazał, że infrastruktura, która ma znajdować się na WD w km 13+431,56 jest DW443. Oznacza to, że na Obiekcie WD w km 13+431,56 musi zmieścić się szerokość DW443. Odwołujący w pkt 61 uzasadnienia odwołania przedstawił zestawieniem minimalnych do spełnienia wymagań SWZ, z którego wynika że szerokość obiektu powinna wynosić minimum 14,70m.

Odwołujący wskazał, że Polaqua przyjęła do oferty i wyceniła obiekt o szerokości niespełniającej podstawowych wymagań SWZ. Szerokość 13,70m nie pozwala na zlokalizowanie wszystkich elementów i wykonanie obiektu zgodnie z wymaganiami Zamawiającego.

- obiekt WGP/PZDsz w km 18+273,00

Odwołujący wskazał, że Dla obiektu WGP/PZDsz w km 18+273,00 Polaqua przyjęła szerokość obiektu równą 25,00m.

Odwołujący wyjaśnił, że infrastrukturą, która ma znajdować się na Obiekcie WGP/PZDsz w km 18+273,00 jest Trasa główna. Oznacza to, że na Obiekcie WGP/PZDsz w km 18+273,00 musi zmieścić się szerokość Trasy głównej. Odwołujący wskazał, że zgodnie z przedstawionym w tabeli w pkt 64 uzasadnienia odwołania zestawieniem minimalnych do spełnienia wymagań SWZ, szerokość obiektu powinna wynosić minimum 26,70m.

Odwołujący podniósł, że Polaqua przyjęła do oferty i wyceniła obiekt o szerokości niespełniającej podstawowych wymagań SWZ. Szerokość 25,00m nie pozwala na zlokalizowanie wszystkich elementów i wykonanie obiektu zgodnie z wymaganiami Zamawiającego. Tym samym powierzchnia i wartość obiektu została zaniżona o około 559,7 tys. zł.

- obiekt MGP/PZDsz w km km 19+716,00

Odwołujący wskazał, że Dla obiektu MGP/PZDsz w km 19+716 Polaqua przyjęła szerokość obiektu równą 25,00m.

Odwołujący wyjaśnił, że infrastruktura, która ma znajdować się na Obiekcie MGP/PZDsz w km 19+716 jest Trasa główna. Oznacza to, że na Obiekcie MGP/PZDsz w km 19+716 musi zmieścić się szerokość Trasy głównej. Odwołujący przedstawił w pkt 68 uzasadnienia odwołania zestawienie minimalnych do spełnienia wymagań SWZ, zgodnie z którymi szerokość obiektu powinna wynosić minimum 26,70m.

Odwołujący podał, że Polaqua przyjęła do oferty i wyceniła obiekt o szerokości niespełniającej podstawowych wymagań SWZ. Szerokość 25,00m nie pozwala na zlokalizowanie wszystkich elementów i wykonanie obiektu zgodnie z wymaganiami Zamawiającego. Tym samym powierzchnia i wartość obiektu została zaniżona o około 412,5 tys. zł.

•obiekt M/PZDsz w km 19+716,00

Odwołujący wskazał, że dla obiektu M/PZDsz w km 19+716 Polaqua przyjęła szerokość obiektu równą 7,00m.

Odwołujący wskazał, że infrastruktura, która ma znajdować się na Obiekcie M/PZDsz w km 19+716 jest dodatkowa jezdnia. Oznacza to, że na Obiekcie M/PZDsz w km 19+716 musi zmieścić się szerokość dodatkowej jezdni. Odwołujący przedstawił w pkt 72 uzasadnienia odwołania zestawienie minimalnych do spełnienia wymagań SWZ, zgodnie z którymi szerokość obiektu powinna wynosić minimum 9,10m.

Odwołujący wskazał, że Polaqua przyjęła do oferty i wyceniła obiekt o szerokości niespełniającej podstawowych wymagań SWZ. Szerokość 7,00m nie pozwala na zlokalizowanie wszystkich elementów i wykonanie obiektu zgodnie z wymaganiami Zamawiającego. Tym samym powierzchnia i wartość obiektu została zaniżona o około 361,2 tys. zł.

W ocenie Odwołującego przyjęta przez Przystępującego POLAQUA w Wyjaśnieniach szerokość obiektów inżynierskich wskazanych powyżej nie umożliwia na zlokalizowanie na ich szerokości wymaganej w PFU i powszechnie obowiązujących przepisach prawa wymaganej infrastruktury Trasy głównej lub DW443 lub dodatkowej jezdni dla Trasy głównej. Z powyższych względów uznać należy, że oferta POLAQUA jest niezgodna z warunkami zamówienia i Zamawiający winien był odrzucić tę ofertę na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5) ustawy Pzp.

Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie wskazał, że w PFU Zamawiający zgodnie z formułą zamówienia P&B, nie narzucił szczegółowych parametrów technicznych dla obiektów inżynierskich. SWZ zawiera szereg dokumentów wiążących Oferentów (m.in. DŚU) oraz wymagań określonych w samej treści PFU (pkt. 1.1.3.1, 1.1.3.2) czy wymienionej w Rozdziale II PFU wytycznych, którymi ma posłużyć się Wykonawca w zakresie zrealizowania branży mostowej, niemniej Zamawiający nie wskazuje wprost parametrów geometrycznych (długości, szerokości) których zaprojektowanie zgodnie z zamówieniem budowa leżą w kompetencjach i obowiązkach Wykonawcy. Zamawiający potwierdził, że jako wiążące oferentów wskazał dokumenty zawarte w tomie III SWZ, w tym PFU wraz z jego integralnymi elementami oraz przepisy prawa, zarządzenia, wytyczne, instrukcje itp. wskazane w Rozdziale II PFU, w tym wymienione w pkt. 3.1, ppkt. 138. Wzorce i standardy rekomendowane przez Ministra właściwego ds. transportu.

Zamawiający, analizując odpowiedź Polaqua na Wezwanie 1, nie miał podstaw, aby poddawać w wątpliwość założenia do Oferty w zakresie szerokości obiektów, biorąc pod uwagę fakt, iż jest to etap ofertowania, a nie projektu budowlanego czy wykonawczego.

Zamawiający potwierdza swoją odpowiedź na pytanie do przetargu, w którym poinformował Oferentów, że WRM-71 obowiązuje w tym karta 09.01. dotycząca minimalnej odległości 0,5m między licem krawężnika, a prowadnicą bariery ochronnej, co jest zbieżne z wytyczną Rozporządzenia MI Ministra Infrastruktury z dnia 24 czerwca 2022 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących dróg publicznych (§89) dotyczącym przyjęcia odległości 0,5m od lica bariery do krawędzi pobocza lub opaski.

Zamawiający uważa że podana przez Polaqua szerokość obiektów pozwoli na spełnienie powyższego wymogu.

Zamawiający nie zgadza się z twierdzeniem Odwołującego w zakresie konieczności odrzucenia oferty Polaqua, ze względu na błędne przyjęcie poszczególnych elementów przekroju poprzecznego obiektów inżynierskich. Należy zwrócić uwagę, że Zamawiający nie narzucił typu barier ochronnych, barieroporęczy na obiektach, typu słupów i sposobu mocowania ekranów akustycznych, rodzaju wpustów (krawężnikowe lub przykrawężnikowe) itp. Poszczególnym elementom wyposażenia technicznego obiektów inżynierskich owszem postawiono szereg wymagań w PFU, niemniej należy podkreślić, że dobór konkretnego wyrobu czy producenta leży w kompetencji Wykonawcy. Tym samym szczegółowe wymiary tych elementów i ich parametry techniczne determinują określoną powierzchnię, na której będą montowane na obiekcie.

Dla przykładu odnosząc się do szerokości potrzebnej na montaż urządzeń do odwodnienia, w przypadku wpustów krawężnikowych, nie ma potrzeby poszerzania obiektu dla elementów odwodnienia. Jeśli chodzi o szerokość kapy chodnikowej, jej szerokość oprócz chodnika dla obsługi (w przypadku obiektu w ciągu nowej dk 25) jest determinowana przez przyjęty typ barier ochronnych czy barieroporęczy jak również słupów ekranów akustycznych, których gabaryt jest zależny od rozstawu słupów, sposobu kotwienia w kapie, itp.

Dodatkowo, Zamawiający po zapoznaniu się z treścią odwołania, nie potwierdza, że najmniejszą możliwą do pozyskania na rynku jest barieroporęcz o szerokości 60cm, a bariery ochronnej – 40cm.

Zamawiający podnosi, że zamówienie publiczne „Zaprojektowanie i rozbudowa drogi krajowej nr 25 na odcinku Rychwał - Zbiersk" prowadzone będzie w systemie projektuj i buduj, a wynagrodzenie, które ma zostać zapłacone za należyte wykonanie Zamówienia ma charakter ryczałtowy. Taki charakter Zamówienia (system projektuj i buduj) powoduje, że szczegółowe projekty budowlane oraz wykonawcze zostaną opracowane przez wykonawcę. Projekty będą podlegały weryfikacji oraz zatwierdzeniu w toku Kontraktu pod względem zgodności z przepisami prawa powszechnie obowiązującego, jak i wymagań SWZ. Zamawiający analizując otrzymane wyjaśnienia Wykonawcy POLAQUA nie stwierdził, aby stanowiły one o niezgodności oferty z warunkami zamówienia, a co za tym idzie, że oferta Wykonawcy POLAQUA nie podlega odrzuceniu. Zamawiający uważa że całość dokumentów postępowania świadczy że

postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego zostało przygotowane i przeprowadzone w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji, przejrzysty oraz proporcjonalny. Wszyscy wykonawcy biorący udział w postępowaniu byli przez Zamawiającego traktowani w sposób równy.

Zamawiający uważa zatem że postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego zostało przygotowane oraz przeprowadzone zgodnie z obowiązującymi przepisami w tym w art. 16 Pzp.

W stanowisku pisemnym Przystępujący POLAQUA wskazał, że odwołanie opiera się wyłącznie na własnych założeniach i domniemaniach błędnie wyinterpretowanych z treści odpowiedzi na pytania Zamawiającego udzielonych przez Polaqua, które jednak nie prowadzą do stwierdzenia, że oferta Polaqua jest niezgodna z jakimkolwiek warunkiem zamówienia. Znaczącą różnicą jest jednak fakt, że w przypadku niniejszej części zarzutu Odwołujący stara się dodatkowo wprowadzić Izbę w błąd.

Przystępujący POLAQUA wskazał, że Odwołujący zagregował poszczególne, wynikające z PFU wartośc odnoszące się do szerokości elementów obiektów inżynierskich i subiektywnie przez siebie dobrane, nie określone w PFU lub nie określone w stopniu minimalnym czy maksymalnym, wartości odnoszące się do szerokości innych elementów obiektów inżynierskich, a następnie po zsumowaniu porównał wynik z danymi podanymi przez Polaqua na podstawie własnych wyliczeń. W ramach tych wyliczeń, co Przystępujący zamierza wykazać poniżej, Odwołujący przedstawił informacje nieprawdziwe i wprowadzające w błąd. To porównanie doprowadziło Odwołującego do błędnego przekonania, że biorąc pod uwagę wymogi PFU oferta Polaqua jest niezgodna z warunkami zamówienia i niedoszacowana.

Przystępujący POLAQUA podkreślił, że przedstawione przez Odwołującego wyliczenia to jego własna, autorska projekcja. Przystępujący przypomniał, że przedmiotowe zamówienie jest zamówieniem o charakterze Projektuj + Buduj, co oznacza, że Polaqua nie zaprezentowała jeszcze ostatecznego projektu, a pewne poszczególne elementy tych samych obiektów inżynierskich można zaprojektować w sposób odmienny niż założył to Odwołujący.

Przystępujący wyjaśnił, że w przypadku konkretnych szerokości poszczególnych obiektów inżynierskich wynikających bezpośrednio z PFU przyjęto dokładnie te szerokości konkretnie określone w PFU lub wynikające z odpowiedzi Zamawiającego udzielone na pytania o treść SWZ uwzględniając wytyczne z WR-M, np. wymagania dotyczące barier ochronnych, balustrad i innych zabezpieczeń na obiektach inżynierskich, które wskazano w pkt. 2.1.16.3.8., czy wymogi w zakresie minimalnej odległości między licem krawężnika a prowadnicą bariery ochronnej. W przypadku zaś szerokości poszczególnych obiektów inżynierskich, których PFU (SWZ) wprost nie określa (ekran akustyczny/przeciwolśnieniowy, bariera ochronna, urządzenia do odwodnienia, bariera ochronna skrajna) Polaqua przyjęła wartości wynikające z dostępnych jej możliwości rynkowych. Po zsumowaniu tych wartości można stwierdzić, że Przystępujący mieści się w granicach szerokości wskazanych w ramach odpowiedzi nr 31 z 20 lipca 2025 r.

Przystępujący POLAQUA odniósł się do poszczególnych twierdzeń odwołania, tj. do:

1)stwierdzenia, że w przypadku ekranu akustycznego/przeciwolśnieniowego podana przez Mirbud w części tabeli pn. „Szerokości dla drogi klasy GP uwzględniające wymagania" szerokość ekranu 0,40 m ma jak podano w części tabeli pn. „Obowiązujące zapisy SWZ" wynikać z wymogów PFU i DŚU –

- Przystępujący podkreślił, że jest to stwierdzenie, które wprowadza w błąd. Na str. 6 DŚU oraz na str. 70 i 71 PFU podano jedynie informacje odnoszące się do wysokości a nie do szerokości ekranów;

2)stwierdzenia, że w przypadku bariery ochronnej podana przez Mirbud w części tabeli pn. „Szerokości dla drogi klasy GP uwzględniające wymagania" szerokość bariery 0,40 m jest to minimalna szerokość bariery występująca i dostępna na rynku –

- Przystępujący podkreślił, że jest to informacja fałszywa i wprowadzająca w błąd. Polaqua dysponuje ofertami na różne, znacznie węższe bariery ochronne. Do załączonego niżej wyliczenia przyjęto przykładową szerokość 0,17 m;

3)stwierdzenia, że w przypadku przestrzeni na odwodnienie podana przez Mirbud w części tabeli pn. „Szerokości dla drogi klasy GP uwzględniające wymagania" szerokość od 0,35 do 0,50 m ma wynikać z przepisów Rozporządzenia sprawie przepisów technicznobudowlanych dotyczących dróg publicznych oraz, że jest to rzekomo minimalna szerokość jaką należy zachować dla lokalizacji wpustów mostowych, poza wskazanymi w Rozporządzeniu powierzchniami –

- Przystępujący podkreślił, że jest to informacja fałszywa i wprowadzająca w błąd. Ww. wartość nie wynika ani z przepisów prawa ani z SWZ (w tym PFU). W ofercie Polaqua założono, w całkowitej zgodności z SWZ, zastosowanie wpustów krawężnikowych lub rezygnacji z wpustów w przypadku obiektów krótkich, co pozwala na zmniejszenie wspomnianej szerokości do 0,00 m;

4)stwierdzenia, że w przypadku bariery ochronnej skrajnej podana przez Mirbud w części tabeli pn. „Szerokości dla drogi klasy GP uwzględniające wymagania" szerokość bariery od 0,40 m do 0,60 m jest to minimalna szerokość bariery występująca i dostępna na rynku –

- Przystępujący podkreślił, że jest to informacja fałszywa i wprowadzająca w błąd. Polaqua dysponuje ofertami na różne,

znacznie węższe bariery ochronne. Do załączonego niżej wyliczenia przyjęto przykładową szerokość poniżej 0,40 m.

Przystępujący POLAQUA wskazał, że w treści Odwołania Mirbud wskazał prawidłową, tj. wynikającą z pkt 2.1.16.3.9 lit c) PFU szerokość chodnika („Przestrzeń robocza dla obsługi"), która wynosi 1,20 m. Jak zaś wynika z treści odpowiedzi Mirbud z 21 lipca 2025 r. na pytanie nr 31, a przede wszystkim załącznika nr 5 do wyjaśnień pn. „Rozwiązania projektowe dla branży mostowej", jako przestrzeń roboczą dla obsługi, pomimo wymogu wynikającego z ww. pkt 2.1.16.3.9 lit c) PFU, Mirbud sam przyjął w ofercie 0,9 m.

Tym samym należy przyjąć, że oferta Mirbud jest jednoznacznie niezgodna z konkretnie określonym, jasnym i klarownym warunkiem zamówienia, który jak wynika z treści Odwołania, wykonawca ten zna i rozumie. Oferta Mirbud, tylko z tego powodu, podlega więc odrzuceniu na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp.

Odwołując się do obiektu inżynierskiego oznaczonego jako M-14.1 w km 19+716,00 Przystępujący POLAQUA zauważył, że zgodnie z Decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach z 27.05.2024 r. i Tabelą 8, obiekt M-14.1, obiekt ten sklasyfikowany jest jako M/PZDsz. W związku z powyższym należy umieścić na nim ekrany przeciwolśnieniowe. Polaqua założyła 0,33 m i 0,80 m szerokości na obiekcie, która to szerokość pozwala na umieszczenie ww. ekranów. W ofercie przedstawionej przez Mirbud na tym obiekcie brakuje ekranów, tak więc oferta Mirbud jest niezgodna z warunkami zamówienia. Jest to kolejny powód odrzucenia tej oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp.

W celu jednoznacznego zaprzeczenia domniemaniom Odwołującego, Przystępujący POLAQUA przedstawił w treści pisma szczegółowe wartości odnoszące się do przyjętej szerokości obiektów inżynierskich, przy czym podkreślił, że w ofercie Polaqua spełniono wszelkie wynikające z SWZ i z przepisów powszechnie obowiązującego prawa wymagania, w tym te o których mowa w pkt. 51 – 56 Odwołania. Na obiektach zachowano 0,50 m odległości od lica krawężnika do lica bariery. Uwzględniono również minimalną odległość pomiędzy ustrojami nie mniej niż 1,00 m.

W ocenie Izby zarzut podlega oddaleniu. W pierwszej kolejności, odnosząc się do treści zarzutu Izba wskazuje, że sam Odwołujący w zakresie ekranu akustycznego/przeciwolśnieniowego, bariery ochronnej, przestrzeni na urządzenia do odwodnienia, bariery ochronnej skrajnej i balustrady, nie podał gdzie w treści warunków zamówienia Zamawiający wskazał parametry, na które w treści zarzutu powołuje się Odwołujący. Gdyby takie parametry zostały wprost podane w treści warunków zamówienia, Odwołujący z pewnością wskazałby odpowiednie postanowienia tak, jak uczynił to np. wobec przestrzeni roboczej czy pasów ruchu. Zarzut sprowadza się do tego, że Odwołujący ustalił – częściowo, na podstawie danych (sprecyzowanych przez Zamawiającego) zawartych w dokumentach zamówienia, a częściowo na podstawie własnych założeń (tam, gdzie Zamawiający nie podał szczegółowych wymagań) – wymiary poszczególnych elementów dla drogi klasy GP i na tej podstawie wywiódł niezgodność treści oferty Przystępującego POLAQUA z warunkami zamówienia. Jednak jak wynika już z treści samego zarzutu, część tych wymiarów wynika z *„wymogi PFU i DŚU oraz wymiar wynikający z rozwiązań konstrukcyjnych ekranu minimalna szerokość pomiędzy licem ekranu a kapą obiektu, na umiejscowienie ekranu z pochwytem i montaż ekranu"* – jednak jak wyjaśnił Przystępujący POAQUA w DŚU (str. 6) i w PFU str. 70 i 71 nie ma wymagań w zakresie szerokości ekranu. Podobnie, w zakresie bariery ochronnej (również skrajnej) Odwołujący podał *„wymiar wynikający z rozwiązań konstrukcyjnych producenta barier jest to minimalna szerokość bariery występująca i dostępna na rynku"*. Oznacza to, że Zamawiający wprost w dokumentach zamówienia nie wskazał szczegółowych wymagań co do tego elementu, a wymiar na który w treści zarzutu powołuje się Odwołujący wynika z przyjętego przez niego rozwiązania konstrukcyjnego. Natomiast twierdzenie o minimalnej szerokości bariery występującej i dostępnej na rynku nie zostało ocenie Izby wykazane przez Odwołującego. Ponadto twierdzeniu temu zaprzeczył Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie. W zakresie przestrzeni na urządzenia do odwodnienia Odwołujący powołał się na postanowienie §83 ust. 5 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 24 czerwca 2022 r. w sprawie przepisów techniczno – budowlanych dotyczących dróg publicznych oraz rozwiązania konstrukcyjne. Natomiast stanowisko Zamawiającego wskazuje, że nie widzi on konieczności poszerzania obiektu dla elementów odwodnienia w przypadku wpustów krawężnikowych.

Ponadto jak wskazał w odpowiedzi na odwołanie Zamawiający, w dokumentach zamówienia nie wskazano konkretnych parametrów geometrycznych tj. długości i szerokości, w odniesieniu do obiektów inżynierskich.

Izba dostrzega również, że konkretne wartości dla ekranu akustycznego, barier, odwodnienia, czy ekranu przeciwolśnieniowego zostały powołane dopiero w stanowisku pisemnym Przystępującego POLAQUA, nie wynikają natomiast z odpowiedzi na pytanie 31, udzielonej przez Przystępującego. W treści tego pytania Zamawiający nie poruszał tak szczegółowych kwestii, jak czynił to Odwołujący podczas rozprawy.

Na etapie formułowania zarzutu w oparciu o odpowiedź Przystępującego POLAQUA na pytanie nr 31, Odwołujący nie znał szczegółowych założeń do wyceny oferty Przystępującego POLAQUA a jedynie sformułował zarzut w oparciu o odmienne końcowe wartości, jakie podał Przystępujący POLAQUA w odpowiedzi na pytanie nr 31 wobec tych przyjętych przez Odwołującego. W ocenie Izby taka konstrukcja zarzutu nie może przesądzić o jego zasadności, ponieważ prowadzi do tego, że w tym przypadku konkretyzacja zarzutu następuje dopiero na etapie postępowania przed Izbą w wyniku odpowiedzi udzielonej przez Przystępującego POLAQUA, który sprecyzował poszczególne wartości objęte

zarzutem ale nieznane Odwołującemu na etapie formułowania zarzutu. Z tych względów również złożone dowody nie mogły przesądzić o uwzględnieniu odwołania, ponieważ nie odnoszą się do zakresu weryfikowanego przez Zamawiającego podczas badania i oceny oferty Przystępującego.

W tych okolicznościach Izba nie znalazła podstaw to stwierdzenia zasadności zarzutu. Po pierwsze konstrukcja zarzutu jest zbyt ogólna z uwagi na to, że Odwołujący na etapie wnoszenia odwołania nie dysponował wszystkimi informacjami na temat założeń Przystępującego POLAQUA, które ten ujawnił dopiero w piśmie procesowym (szczegółowe wymiary poszczególnych elementów kwestionowanych obiektów) a po drugie, informacjami tymi nie dysponował również sam Zamawiający, ponieważ o ten zakres nie pytał Przystępującego. W tych okolicznościach Izba nie oceniała prawidłowości spornych danych podanych w stanowisku pisemnym Przystępującego, ponieważ oceny takiej w postępowaniu powinien dokonać Zamawiający a nie miała ona miejsca, gdyż informacje te pojawiły się dopiero na etapie postępowania przed Izbą. Niemniej, Izba oddalając zarzut miała również na uwadze, że sam Odwołujący nie wykazał aby w spornym zakresie w treści dokumentów zamówienia Zamawiający podał konkretne parametry, na które w zarzucie powołał się Odwołujący. Postępowanie prowadzone jest w formule *„projektuj i buduj”,* a sporne kwestie będą szczegółowo ustalane na etapie projektowania.

W związku z powyższym, zarzut podlegał oddaleniu.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sprawy na podstawie art. 575 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1605 ze zm.) oraz § 8 ust. 2 pkt 1 związku z § 2 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 5 pkt 1 i 1) lit b) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu wysokości wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2437).

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Przewodnicząca:…….